

[Valdemar Thomsen.]

dannelse til Personer, der foretager kunstig Sædoverføring.

Til sidst dette: Naar jeg har ment det nødvendigt at formulere Ændringsforslaget vedrørende specialuddannede Folk paa en anden Maade end Venstre og Konservative, skyldes det ikke nogen egentlig Uoverensstemmelse med disse Partier, men at § 7, naar ikke Udvalget i Betænkningen tager Stilling til Uddannelse og Kompetence, maa formes paa en saadan Maade, at enhver Misforstaaelse er udelukket.

Med disse Ord skal jeg anbefale de nævnte Ændringsforslag, specielt dem under Nr. 5 og 22. Vedrørende Ændringsforslag Nr. 22 maa jeg maaske paa Grund af en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Falk-Jensen gøre opmærksom paa, at Landsforeningen for kunstig Sædoverføring i høj Grad har ønsket, at Ufrugtbarhedsbehandling og Drægtighedsundersøgelse maa blive foretaget af de specialuddannede Folk, angaaende hvilke den har anmodet Folketingsudvalget om at faa indsat en Bestemmelse i Loven.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Udvalgets Flertal, fordi man har tiltraadt Lovforslaget som Helhed. De Ændringsforslag, som er stillet af Flertallet, kan jeg tiltræde, og jeg kan ligeledes tiltræde den Række af Ændringsforslag, som er stillet af det samlede Udvalg. Derimod kan jeg ikke anbefale de Ændringsforslag, som er stillet af Mindretallet.

Til det ærede Medlem Hr. Løje vil jeg gerne sige, at det lyder jo meget godt, naar man her gør opmærksom paa, at de Beløb, der er Tale om i Mindretallets Ændringsforslag, betyder ikke meget i Forhold til den samlede Betydning af Husdyravlen. Disse Ændringsforslag drejer sig om Forhøjelser paa ca. $\frac{1}{4}$ Mill. Kr. Ved anden Lejlighed, naar der er Tale om Tilskud til Landbruget, taler de samme Partier altid om Almisser, og her, hvor de selv foreslaar højere Tilskud fra Staten, skulde de jo ogsaa kalde det Almisser til Landbruget, hvis man vil holde sig til de ærede Medlemmers eget sædvanlige Ordvalg. Jeg betragter hverken dette eller andre Tilskud til Erhvervslivet som Almisser, enten det nu drejer sig om Landbruget eller andre Grene, men en vis Logik og Konsekvens skulde der da være i de ærede Medlemmers Udtalelser, og det er der ikke, naar man gaar saa voldsomt ind for det i det ene Tilfælde og imod i det andet.

Jeg har ikke en saadan Tyrkertro til de fleste af disse Bevillinger, saa jeg i en Situation som den nuværende, hvor Stats-

kassens Midler er saa knappe, mener det rigtigt at gaa med til en Forøgelse af dem. Jeg tror, at det Arbejde, der udføres uden omkring i Husdyrbruget igennem Kvægavlforeninger, Hesteavlforeninger og Dyrskuer, vil gaa sin Gang, uanset om Foreningerne faar de Beløb, her er Tale om. Det, der for mig er afgørende i saadanne Forhold, er, at man yder Støtte navnlig paa Omraader, hvor nye Metoder, efterhaanden er saa gennemprøvede, at man mener det forsvarligt at følge dem, og hvor man er bange for, at Arbejdet ellers ikke vil gaa.

Derfor har jeg kunnet tiltræde Ændringsforslaget om Forhøjelse af Tilskuddet til Kontrolforeninger fra 120 000 til 150 000 Kr., idet jeg anser det for noget af det vigtigste, at samtlige Landmænd kan blive klar over, hvor meget Smør hver enkelt Ko giver. Dette har meget stor Betydning, men det er naturligvis vanskeligt for Finansministeren at skaffe de nødvendige Midler til saadanne Forhøjelser. Hvis man havde Penge nok, kunde man sagtens anbefale Forhøjelser som disse; nu maa man jo tage Hensyn til begge Sider, baade til Nødvendigheden af Bevillingerne og til de Penge, der er til Raadighed.

Det ærede Medlem rettede et bestemt Spørgsmaal til mig angaaende Tilskuddet til Faareavl, og jeg kan oplyse, at jeg i Finansudvalget har stillet Ændringsforslag til Finanslovens tredje Behandling, saaledes at af det Beløb, der hidtil er ydet til Gedeavl, kan der anvendes 10 000 Kr. til Faareavl. Gedeavl er gaaet saa stærkt tilbage i de senere Aar, at selv om Tilskuddet hertil formindskes med det Beløb, der her er Tale om, er det alligevel betydelig mere i Forhold til Gedernes Antal end tidligere, og jeg synes, den foreslaaede Ordning er rimelig.

Om Kvægavsarbejdet med kunstig Sædoverføring vil jeg gerne sige, at jeg er slet ikke Modstander af denne Udvikling og tør ikke paa nogen Maade gaa imod de meget optimistiske Betragtninger, der er fremsat fra forskellig Side, navnlig fra en enkelt, slet ikke. Paa den anden Side er det ikke saa forfærdelig længe siden, at man har taget dette Felt op i Avlsarbejdet, og jeg synes, man skal være noget varsom med allerede nu at sige, at her kan man faa 20—30 Mill. Kr. i ekstra Fortjeneste — jeg fik endda det Indtryk under det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Tale, at Millionerne blev endnu flere, end han i sin Betænkning har opgivet som Nettogevinst for Landbruget. Dette Spørgsmaal tør jeg slet ikke